

A short time later, Hester left the prison. She moved into a small house outside the town. She had no friends, but she was always busy. She made beautiful clothes for her daughter. When people saw these clothes, they wanted Hester to make beautiful things for them too. She started to get money from her work. She used some money for food, but she gave a lot of money away.

People said bad things to her when they saw her in the street. They were unfriendly when she visited their houses. Children followed her in town and shouted at her. Some people saw the scarlet letter on her breast and turned away. Church ministers looked coldly at her and talked to her about punishment and God. In their eyes, the scarlet letter shone red hot on her breast with fire from the Devil. Hester felt angry with the ministers, but she never showed her feelings. She always looked at the ground and walked away.

...

Hester's daughter's name was Pearl. She was a wild and happy child. She often did not listen to her mother, but Hester never punished her. "I want her to be free," Hester thought. "As free as a bird in the sky."

Hester was sad because Pearl had no friends. But Pearl was strong. She held her mother's finger when she walked with her through town. She did not like other children. They were boring. They only played games about churches. Sometimes they shouted bad things at her mother. Pearl ran after them angrily and threw things at them. Then she came back happily and quietly to her mother.

One day, Pearl took some flowers. She threw one flower, then another flower, at the scarlet letter on her mother's breast. Hester looked sadly into little Pearl's wild eyes. After the last flower hit her mother's breast, Pearl laughed.

"Child, what are you?" Hester said.

"I am your little Pearl," the child answered.

"Are you really my child?"

The little girl laughed and danced up and down. "Yes. I am little Pearl."

"No," Hester said with a smile, "you are not really my little Pearl. Tell me, what are you? Who sent you to me?"

The child stopped dancing and looked up at her mother's face.

"I do not know, Mother," she said. "You tell me."

"Your Father in Heaven sent you," Hester said.

Pearl put her finger on her mother's scarlet letter. "He did not send me," she said. "I have no Father in Heaven."

Then she laughed and started to dance again.

Egy kis idővel később Hester otthagyta a börtönt. Átköltözött egy kis házba a városon kívül. Nem voltak barátai, de mégis mindig elfoglalt volt. Gyönyörű ruhákat készített a lányának. Amikor az emberek meglátták ezeket a ruhákat, azt akarták, hogy Hester nekik is csináljon ilyen szép dolgokat. Elkezdett pénzt keresni a munkája miatt. Egy kis pénzt ételre költött, viszont sok pénzt pedig elajándékozott. Az emberek rossz dolgokat mondtak neki, amikor meglátták őt az utcán. Barátságtalanok voltak, amikor elment hozzájuk. A gyerekek követték őt a városban, és ráüvöltöttek. Néhány ember meglátta a skarlát betűt a keblén, és elfordultak. A papok hidegen néztek rá és elkezdtek beszélni hozzá a büntetésről és istenről. A szemükben a skarlát betű olyan vörösen izzott, mint a pokol tüze. Hester mérges volt a papokra, de sose mutatta ki érzelmeit. Mindig lenézett a földre és odébbállt. Hester lányának Pearl volt a neve. Egy vad és boldog gyerek volt. Gyakran nem hallgatott az anyjára, de Hester ezért nem büntette meg. „Azt akarom, hogy szabad legyen” vélte Hester „Olyan szabad, mint egy madár a levegőben.” Hester szomorú volt, mert Pearlnek nem voltak barátai. De Pearl erős volt. Az anyja ujját fogta, miközben keresztülmentek a városon. Nem kedvelte a többi gyereket. Unalmasak voltak. Csak olyan játékokat játszottak, amelyek az egyházzal szólnak. Néha rossz dolgokat üvöltöttek az anyjára. Ekkor Pearl mérgesen utánuk rohant, és tárgyakat dobált utánuk. Ezután boldogan és csendesen visszatért az anyjához. Egy nap azonban Pearl felvett néhány virágot. Elhajított egy, majd még egy virágot az anyja keblén lévő skarlát betűre célozva. Hester szomorúan nézett a kis Pearl vad szeméibe. „Mi vagy te gyermekem?” Mondta Hester. „Én a kis Pearl-öd vagyok” Válaszolt a gyermek. „Tényleg te vagy az én gyermekem?” A kislány nevetett és fel-le táncolt. „Igen. Én vagyok a kis Pearl.” „Nem” Mondta Hester egy mosollyal. „Te nem vagy az én Pearl-öm. Mondd meg mi vagy? Ki küldött téged hozzám?” A gyermek abbahagyta a táncot, és felnézett az anyja arcára. „Nem tudom anyám” Mondta. „Mondd meg te!” „Az apád a mennyből küldött téged” mondta Hester. Pearl rátette az ujját az anyja mellén lévő skarlát betűre. „Nem ő küldött engem” mondta „Nincsen apám a mennyben.” Ezután nevetett és újra elkezdett táncolni.